

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocații Ciofu Ion și Bevza Dumitru în numele inculpatului și de ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 08 iunie 2018 și încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 iunie 2018, în cauza penală, în privința lui

Nicolaev Ivan XXX, născut la XXX, originar și locuitor al XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.10.2011 până la 18.05.2015;

Instanța de apel de la 11.06.2015 până la 08.06.2018;

Instanța de recurs de la 02.11.2018 până la 23.01.2019.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 18 mai 2015, Nicolaev Ivan a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost respinsă acțiunea civilă a succesoriului părții vătămate Drumi Ecaterina, privind încasarea de la inculpatul Nicolaev Ivan a prejudiciului material în sumă de 80 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei.

2. Pentru emiterea sentinței de achitare instanța de judecată a constatat că, potrivit învinuirii înaintate, Nicolaev Ivan, la 22 august 2010, aproximativ între orele 21:30 - 22:30, conducând automobilul de marca „XXX”, cu n/î XXX, și deplasându-se pe str. XXX în satul XXX, raionul XXX, cu încălcarea cerințelor pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, ce obligă pe șoferii să conducă mijlocul de transport, ținând cont permanent de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de condiții rutiere și de situația rutieră, precum și în cazul apariției, în limita vizibilității, a vreunui obstacol, care poate fi observat de conducător, să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a ținut cont de impedimentele circulației, legate de survenirea amurgului, prin ce s-a creat obstacol în câmp vizual al platformei drumului, pe terenul părții carosabile la distanța de 15,2 m de la pod, nu l-a observat pe Murji Nicolai, care trecea drumul și nu a întreprins careva măsuri la timp pentru a stopa mijlocul de transport, în urma cărui fapt Murji Nicolai a fost tamponat de automobilul de marca „XXX”, cu n/î XXX.

În urma tamponării comise de Nicolaev Ivan asupra cet. Murji Nicolai, ultimul a primit leziuni corporale grave, periculoase pentru viață sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, plăgi în regiunea frontal-temporală din stânga, hemoragii în tegumente moi ale capului din stânga, fractura osului temporal din stânga cu trecere spre baza craniului, hematoma subdurală în regiunea parietal-temporală din stânga,

cu volum de 40-50 ml, hemoragii subarahnoidale în ambele emisfere ale creierului, contuzie a creierului, prezența unui lichid sângeros în ventriculele creierului, fracturi eschiloase închise ale oaselor gambei stângi în treimea mijlocie; echimoze și excoriații în regiunea feței, cutiei toracice cu trecere spre regiunea abdominală, în regiunea membrilor superior și inferior din stânga. Aceste leziuni corporale au dus după sine la decesul lui Murji Nicolai, care a decedat pe 25 august 2010 fără a-și reveni în secția de reanimare a spitalului raional Ceadâr-Lunga.

Tot el, după ce a comis accidentul rutier, știind că, Murji Nicolai în urma accidentului de circulație rutieră comis a primit leziuni corporale grave, cu încălcarea pct. 12 lit. b) și g) din Regulamentul Circulației Rutiere, ce obligă pe șoferul mijlocului de transport, implicat într-un accident de trafic rutier, să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, precum și să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor, cerințele respective nu le-a îndeplinit, ci a părăsit locul accidentului rutier, și cu automobilul de marca "XXX" cu n/1 XXX, implicat în acest accident rutier, a plecat de la fața locului, lăsându-l pe pătimitul Murji Nicolai pe acostament pe strada XXX în satul XXX, ulterior tăinuind mașina sa de la organele de urmărire penală.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Nelli Babcsinschi în numele succesorului părții vătămate și civile, Drumi Ecaterina, a depus apel, în care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, Nicolaev Ivan să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b), 266 Cod penal și să fie admisă acțiunea civilă.

În argumentarea apelului s-a indicat că, sentința nu corespunde concluziilor expuse privind circumstanțe de fapt ale cauzei penale, ori, în opinia apelantului, au fost dovedite atât acțiunile ce se impută lui Nicolaev Ivan, cât și legătura causală cu consecințele survenite.

Probele administrate în cadrul anchetării judiciare privind vinovăția învinuitului Nicolaev Ivan certifică netemeinicia și contradictorialitatea versiunii înaintată de el, bazată pe declarații mincinoase ale unui șir de persoane, pe care Nicolaev Ivan le-a provocat pentru a da mărturii false și în baza cărora instanța de judecată a emis sentința de achitare.

În sentință nu este indicat din care considerente, în cazul existenței unor probe contrare, ce au importanță esențială pentru concluziile instanței, instanța de judecată a acceptat unele din acest probe și a respins altele.

Versiunea înaintată a lui Nicolaev Ivan precum că, Comerzan Alexandr a cumpărat de la el automobil în ajunul accidentului rutier ce avu loc, se combate prin declarațiile martorului Comerzan Elena, care fiind audiată în ședința de judecată (vol. 3 f.d. 96), a declarat în instanță că, nu-i cunoaște pe Nicolaev Ivan și partea vătămată Murji Nicolai.

Ne cătând la faptul că, instanța de judecată a prezentat probele ce confirmă vinovăția inculpatului Nicolaev Ivan, totuși instanța de fond a considerat că, nu a fost constatată existența faptei infracțiunii. Probele, ce confirmă contrariul, sunt: informația înregistrată în Registrul nr. 2 cu nr. 1023 (vol. 1 f.d. 22); proces-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier din 23 august 2010, autodrumul pe str. Gării în s. Chiriet-Lunga cu tabel fotografic (vol. 1 f.d. 23-27); schema la proces-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier din 23 august 2010 pe str. Gării în s. Chiriet-Lunga (vol. 1 f.d. 28); schema accidentului de circulație rutieră pe str.

Gării în s. Chiriet-Lunga (maculator) (vol. 1 f.d. 29); cererea lui Radova N. din 23 august 2010 pe numele comisarului CRP Ceadâr-Lunga cu solicitare de a clarifica faptul cauzării leziunilor corporale la fratele ei Murji Nicolai în urma accidentului, ce a avut loc pe 22 august 2010 aproximativ la orele 22:30-23:00 (vol. 1 f.d. 34); proces-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a automobilului „XXX” cu n/î XXX de culoare albastră (vol. 1 f.d. 44); ordonanța și proces-verbal de ridicare din 23 septembrie 2010 (vol. 1, f.d. 91-92); ordonanța din 12 aprilie 2011 (vol. 1 f.d. 93); raport de expertiză trasologică nr. 174 din 28.12.2010; raport de expertiză trasologică suplimentară nr. 016 din 16 martie 2011 (vol. 1, f.d. 153-170); certificat de confirmare a chemării ambulanței pe 22.08.2010 la orele 23:30 (vol. 1 f.d. 183); proces-verbal de confruntare din 15 martie 2011 între martorul Burgudji O.A. și bănuitul Nicolaev Ivan (vol. 1, f.d. 211-213); proces-verbal de confruntare din 16 martie 2011 între martorul Iazadji A. și bănuitul Nicolaev Ivan (vol. 1, f.d. 216-219); cererea lui Darii A. din 29.03.2011 pe numele procurorului Procuraturii Găgăuziei Caraivan R. precum, că pe 28.03.2011 în timpul audierii acestuia ca martor, el a dat declarații false, de aceea solicită ca el să mai fie audiat, pentru a povesti tot adevărul (vol. 1, f.d. 227); proces-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie Darii C. din 13.09.2011 de către martorul Darii Constantin (vol. 1, f.d. 236); scrisoarea de însoțire a companiei SA „Orange” și descifrarea convorbirilor telefonice de pe câteva telefoane mobile (vol. 2, f.d. 20-70); informația privind trecerea frontierei de stat a RM (vol. 2, f.d. 10); proces-verbal de confruntări între Nicolaev Ivan și martorii Darii A. din 19.09.2011, Sloțchi P.G. din 20.09.2011 și Ursachi V.P. din 22.09.2011 (vol. 2, f.d. 171-180); CD disc cu înregistrarea audio a convorbirii telefonice la numărul 903 pe 22 august 2010 (vol. 2, cusut la copertă)

De asemenea, prima instanță a dat o apreciere neobiectivă actului de examinare medico-legală nr. 151 din 25.08.2010 a cadavrului Murji Nicolai.

Instanța a ignorat prezența probelor precum, că Nicolaev Ivan încercînd de a-și scoate bănuielile în comiterea acestei infracțiuni, și-a creat un alibi fictiv.

3.1. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, de recunoaștere lui Nicolaev Ivan în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 264 alin. (3) și art. 266 Cod penal și să-i fie numită pedeapsa în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe termen de 4 ani și 6 luni cu privarea dreptului de a conduce mijloc de transport pe termen de 4 ani, iar potrivit art. 90 Cod penal, a solicitat aplicarea pedepsei neprivative. În baza art. 266 Cod penal, pe motiv că, din momentul săvârșirii au trecut mai mult de 2 ani, iar infracțiunea prevăzută este una ușoară, conform cerințelor art. 60 alin. (2) lit. a) Cod penal, a solicitat să fie eliberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală. Acțiunea civilă, înaintată de către succesorul în drepturi al părții vătămate în cadrul procesului penal pe cauza dată a solicitat să fie admisă integral, (vol. 4, f.d. 192-199)

În argumentarea apelului s-a indicat că, instanța la cercetarea probelor a apreciat vădit unilateral probele prezentate, totodată o deosebită atenție în sentință a fost acordată probelor, prezentate de către apărare întru susținerea versiunii inculpatului, expusă de el la etapa urmării penale. Astfel, instanța fără audierea respectivă a inculpatului, a acceptat versiunea lui a celor întâmplăte, totodată ignorând grav probele prezentate de către acuzare referitor la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și art. 266 Cod penal.

La cercetarea probelor pe cauză, instanța s-a expus cu presupuneri și interpretări în mod unilateral doar din poziția apărătorului inculpatului, ce nu corespund evident realității și nu se bazează pe ceva concret și nu corelează cu probele dobândite, ci se formează doar cu ajutorul unor presupuneri în folosul versiunii inculpatului.

Astfel a menționat că, conform concluziilor actului de examinare medico-legală a cadavrului Murji Nicolai nr. 151 din 25.08.10 și raportului de expertiză medico-legală nr. 130 /J, din 26.01.2011, la examinarea medico-legală a cadavrului cet. Murji Nicolai au fost depistate leziuni primite și survenirea decesului, în care există legătură cauzală directă.

Luând în considerație aceste examinări medico-legale ale cadavrului (localizarea leziunilor corporale), se poate de presupus, că la momentul tamponării lui cet. Murji Nicolai, ultimul se afla în față de mijlocul de transport cu partea stângă a corpului și mai mult ca precis se afla în poziție verticală (vol. 1, f.d. 47-54, 114- 115).

Mai mult, procurorul a menționat că, în ședința primei instanțe, au fost efectuate un șir de încălcări care urează a fi înlăturate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 08 iunie 2018, au fost admise apelurile procurorului și avocatului Nelli Babcsinski în numele succesorului părții vătămate și civile, Drumi Ecaterina, casată sentința cu emiterea unei noi hotărâri prin care: Nicolaev Ivan XXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, numindu-i-se pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului Nicolaev Ivan, a fost suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani, dacă în această perioadă de probațiune inculpatul nu va comite o nouă infracțiune și cu respectarea condițiilor probațiunii își va justifica încrederea ce i-a fost acordată.

Nicolaev Ivan XXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzut de art. 266 Cod penal și liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă a succesorului părții vătămate Drumi Ecaterina a fost admisă, fiind încasat de la inculpatul Nicolaev Ivan în beneficiul lui Drumi Ecaterina prejudiciu material în sumă de 45 758 lei și prejudiciu moral în mărime de 100 000 lei.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, inculpatul Nicolaev Ivan pe 22 august 2010 aproximativ între orele 21:00 și 30 minute - 22:00 și 30 minute, conducând automobilul de marca „XXX”, cu n/î XXX și deplasându-se pe str. XXX în satul XXX, raionul XXX, cu încălcarea cerințelor pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, ce obligă pe șoferii să conducă mijlocul de transport, ținând cont permanent de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de condiții rutiere și de situația rutieră, precum și în cazul apariției, în limita vizibilității, a vreunui obstacol, care poate fi observat de conducător, să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a ținut cont de impedimentele circulației, legate de survenirea amurgului, prin ce s-a creat obstacol în câmp vizual al platformei drumului, pe terenul părții carosabile la distanța de 15,2 m de la pod, nu l-a observat pe Murji Nicolai, care trecea drumul și nu a întreprins

careva măsuri la timp pentru a stopa mijlocul de transport, în urma cărui fapt s-a tamponat cu Murji Nicolai.

În urma tamponării comise de Nicolaev Ivan asupra cet. Murji Nicolai, ultimul a primit leziuni corporale grave, periculoase pentru viață sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, plăgi în regiunea frontal-temporală din stînga, hemoragii în tegumente moi ale capului din stînga, fractura osului temporal din stînga cu trecere spre baza craniului, hematoma subdurală în regiunea parietal-temporală din stînga, cu volum de 40-50 ml, hemoragii subarahnoidale în ambele emisfere ale creierului, contuzie a creierului, prezența unui lichid sângeros în ventriculele creierului, fracturi eschiloase închise ale oaselor gambei stîngi în treimea mijlocie; echimoze și excoriații în regiunea feței, cutiei toracice cu trecere spre regiunea abdominală, în regiunea membrilor superior și inferior din stînga. Aceste leziuni corporale au dus după sine la decesul lui Murji Nicolai, care a decedat pe 25 august 2010 fără a-și reveni în secția de reanimare a spitalului raional Ceadâr-Lunga.

Tot el, în aceeași zi, după ce a comis ACR, știind că Murji Nicolai în urma accidentului rutier comis, a primit leziuni corporale grave, cu încălcarea punctului 12 lit. b) și g) din Regulamentul circulației rutiere, ce obligă pe șoferul mijlocului de transport, implicat într-un accident de trafic rutier, să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, precum și să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor, cerințele respective nu le-a îndeplinit, ci a părăsit locul accidentului rutier, și cu automobilul de marca „XXX” cu n/î XXX, implicat în acest ACR, a plecat de la fața locului, lăsîndu-l pe pătimitul Murji Nicolai pe acostament pe strada XXX în satul XXX, ulterior tăinuind mașina sa de la organele de urmărire penală.

Instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Nicolaev Ivan se confirmă prin materialele cauzei și anume: ordonanța de pornire a urmăririi penale pe faptul ACR din 02.09.2010 (vol. 1 f.d. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2010 (vol. 1 f.d. 23-27); schema de cercetare la fața locului din 23 august 2010 (vol. 1 f.d. 28- 29); pe 23 august 2010, Radova N. a depus cerere pe numele comisarului CRP Ceadâr-Lunga, în care solicită să se clarifice pe faptul primirii leziunilor corporale de către fratele ei Murji Nicolai, ce a avut loc pe 22 august 2010 aproximativ la orele 22:00-23:00 (vol. 1 f.d. 34); actului de reținere nr. 156 din 23 august 2010 IP Ceadâr-Lunga a fost reținut automobilul VAZ 2107 cu n/î XXX de culoare albă (vol. 1 f.d. 39); procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a automobilului „XXX” cu n/î XXX cu tabel fotografic (vol. 1 f.d. 40-43); actul de reținere nr. 157 din 25 august 2010 a mijlocului de transport „XXX” cu n/î XXX de culoare albastră (vol. 1 f.d. 44); actul de examinare medico-legală nr. 151 din 25.08.2010 a cadavrului Murji Nicolai (anexa nr. 1), în rezultatul căruia medicul legist C. Topal a ajuns la concluzie că, între leziunile primite și survenirea decesului există legătura cauzală directă (vol. 1 f.d. 47-54); pe 23.08.2010 a fost întocmit proces-verbal de autodenunțare a lui Nicolaev Gheorghii, în conformitate cu care el afirmă, că pe 22 august 2010 aproximativ la orele 22:00 și 30 minute, conducând automobilul XXX pe str. Gării s. Chiriet- Lunga el a comis tamponare asupra unui pieton, (vol. 1 f.d. 58); procesul-verbal și ordonanța de ridicare a înregistrării audio din 23.09.2010 pe cartela flash a fost copiată înregistrarea audio a mesajului despre cele întâmplate, care a parvenit de la Moscu I. pe 22.08.2010 la orele 23:00 și 30 minute (vol. 1, f.d. 91-92); ordonanța de anexare la cauză a corpurilor delictive din 12 aprilie 2011, a fost anexată la materialele cauzei înregistrarea audio a apelului

telefonice, scris pe CD, la numărul 903 din 22 august 2010 la orele 23:30 (vol. 1 f.d. 93); ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din 27.09.2010, conform căreia Nicolaev Gheorghii (vol. 1 f.d. 104-105); raportul de expertiză medico-legală nr. 130 începută pe 15.09.2010, și finisată pe 26.01.2011, a cadavrului Murji Nicolai (vol. 1, f.d. 114- 115); raportul de expertiză trasologică nr. 174 din 28.12.2010 (vol. 1 f.d. 123- 128); raportul de expertiză trasologică suplimentară nr. 016 din 16 martie 2011, (vol. 1 f.d. 153-161), foto-tabel la raportul expertului din 16.03.2011. (vol. 1 f.d. 162-170);

De asemenea vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor nominalizate se confirmă prin proces-verbal de confruntare din 15.03.2011 între martorul Burgudji O. și bănuitul Nicolaev Ivan (vol. 1 f.d. 211-213), prin care s-a constatat că, Burgudji O. pe 22.08.2010 la orele 21:00 și 30 minute l-a văzut pe inculpatul Nicolaev Ivan cu soția și fiul la automobilul „XXX” pe str. XXX în XXX; proces-verbal de confruntare între martorul Seleznirov G. și bănuitul Nicolaev Ivan (vol. 1 f.d. 214-215); proces-verbal de confruntare între martorul Iazadji A.I. și bănuitul Nicolaev Ivan (vol. 1 f.d. 216-219) și proces-verbal de confruntare din 19.09.2011 între martorul Darii A. și bănuitul Nicolaev Ivan, conform căruia Nicolaev Ivan i-a promis să dea declarații în beneficiul lui (vol. 2 f.d. 171-180), proces-verbal de confruntare din 20.09.2011 între martorul Sloțchi P. și bănuitul Nicolaev Ivan, conform căruia Nicolaev Ivan i-a propus să dea declarații în beneficiul lui. (vol. 2 f.d. 176-178) și proces-verbal de confruntare din 22.09.2011 între martorul Ursachi V. și bănuitul Nicolaev Ivan, conform căruia Ursachi V. a indicat, că de el s-a apropiat Seleznirov Gordei și a rugat să ajute lui Nicolaev Ivan (vol. 2 f.d. 179-180); cererea lui Darii A. pe numele procurorului UTA Găgăuzia, Caraivan R. din 29.03.2011 precum, că pe 28.03.2011 în timpul audierii lui Darii Anatolii ca martor, el a dat declarații false, de aceea solicită ca el să mai fie audiat, pentru a povesti tot adevărul (vol. 1, f.d. 227).

Conform procesului-verbal de identificare a persoanei spre recunoaștere după fotografie 13.10.2011, Darii Constantin, a recunoscut pe fotografia nr. 3 (vol. 1, fd. 236).

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță pe cauza dată eronat a ajuns la concluzia că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și l-a achitat pe inculpatul Nicolaev Ivan, ori vinovăția acestuia este confirmată și prin declarațiile succesivului părții vătămate, Drumi Ecaterina, martorilor Radova Nadejda, Burgudji Oliga, Morji Vladimir, Caicî Constantin, Diuligher Constantin, Barduc Victor, Darii Anatolii, Cheosea Leonid, Seleznirov Gordei, Pitrapov Ivan, Moscu Ivan, Tarlev Gheorghii, Diacova Elena, Cara Piotr, Comerzan Anatolii, Nicolaev Gheorghii și inculpatul Nicolaev.

Instanța de apel a menționat că, din materialele cauzei rezultă, că pătimitul Murji Nicolai a decedat noaptea spre 25.08.2010 la orele 03:00 și 35 minute.

În legătură cu circumstanțele expuse, traumele pătimitului Murji Nicolai, care au dus la decesul acestuia, au putut să se formeze pe 22.08.2010 în circumstanțele descrise în învinuire.

În cazul dat, ținând cont de informația parvenită la ambulanță de pe 22.08.2010 de la orele 22:00 și 30 minute până pe 25.08.2010 orele 03:00 și 35 minute, au trecut mai mult de 2 zile și 4 ore, din care motiv instanța de apel a constatat cu certitudine că, ora indicată a primirii leziunilor corporale de către pătimitul Murji Nicolai pe 22.08.2010 la orele 22:00 și 30 minute este adevărată și coroborează cu toate

materialele cauzei, de asemenea concluziile medicului legist despre ora cauzării leziunilor corporale lui Murji Nicolai sunt aproximative.

Astfel, prima instanță nu a luat în considerație toate celelalte probe pe cauză, care certifică faptul că, leziunile corporale Murji Nicolai le-a primit nu cu mult timp înainte de apelul la ambulanță, ce a avut loc pe 22.08.2010 la orele 23:00 și 30 minute.

Faptul existenței traumelor indicate la pătimitul Murji Nicolai de asemenea a fost confirmat de martorii Murji V., Radova N., Drumi E., Moscu I., care au confirmat, că pătimitul Murji Nicolai a primit leziunile corporale în urma cărora ca rezultat a decedat, anume în perioada de timp, indicată în învinuire, adică seara pe 22.08.2010 iar formularea expusă în raport de expertiză medico-legală „leziunile formate la Murji Nicolai au putut să se formeze în circumstanțele indicate în ordonanță, cu 3-4 zile înainte de survenirea decesului” este un punct de reper aproximativ și se măsoară în zile, și nu în ore, de aceea reieșind din probele administrate s-a constatat cu certitudine, că leziunile corporale Murji Nicolai, le-a primit pe 22.08.2010, adică aproximativ cu 3 zile înainte de survenirea decesului.

De asemenea, reieșind din numărul și gravitatea leziunilor corporale depistate la Murji Nicolai colegiul consideră că, pătimitul Murji Nicolai nu putea să se deplaseze cu aceste traume și faptul menționat l-ar fi observat rudele lui la întâlnirea cu el în acea zi.

Cu atât mai mult, expertul a indicat direct în actul de examinare medico-legală a cadavrului Murji Nicolai nr. 151 din 25.08.10, precum că, decesul cet. Murji Nicolai a survenit în urma traumei cranio-cerebrale deschise.

Cu atât mai mult, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 130/1, din 26.01.2011 s-a constatat că, se poate de presupus, că în momentul tamponării asupra cet. Murji Nicolai, ultimul se afla față de mijloc de transport cu partea stângă a corpului și mai mult ca precis se afla în poziție verticală (vol. 1, f.d. 47-54, 114-115).

Argumentele apărării precum că, procurorul sau avocatul pătimitului nu au solicitat instanței audierea expertului, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, deoarece părțile în proces nu au avut careva dubii în privința raportului de expertiză medico-legală.

Apreciind declarațiile martorilor Nicolaev V., Barduc V., Caicî C., Burgudji O., Radova N. și Diuligher C., instanța de apel a menționat că, prin declarațiile acestora se confirmă că, inculpatul Nicolaev Ivan se deplasa în Chiriet-Lunga cu automobil de marca „XXX”, cu n/î XXX.

Astfel, instanța de apel a conchis că din probele administrate în respectiva cauză penală se confirmă că, inculpatul Nicolaev Ivan în ziua tragediei era la fața locului, fiind implicat în acest accident, iar argumentele inculpatului precum că „... în ziua ceea el cu mașina Opel-Cadet, nu a ieșit nicăieri, căci cu acest automobil el deloc nu a mers și de aceea martorii audiați: Diuligher C., Caicî C., Burgudji O., Drumi E., Radova N., nicidecum nu puteau să-l vadă pa parcursul zilei, mai ales seara. Toate acestea sunt inventate cu familia lor și împreună cu polițiști”, sunt nefondate, și instanța le-a apreciat drept o metodă de a se eschiva de la urmărirea penală.

Afirmațiile inculpatului Nicolaev Ivan precum că, a vândut automobilul „Opel Cadet”, cu n/î XXX, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, deoarece lipsesc careva probe concludente.

Astfel, martorii Ermicioi V., Nicolaev Gheorghii și Diacova E. au declarat că, ei au fost martorii vânzării automobilului „XXX”, cu n/î XXX, anume în ziua ceea când

a fost comis ACR, însă instanța a considerat că, aceste date nu și-au găsit confirmare în dosar, deoarece aceste circumstanțe nu au fost confirmate documentar (de exemplu: recipisa precum că au fost achitate mijloace bănești în mărime de 500 dolari SUA și au rămas datori încă cu 100 dolari).

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Comerzan A., or, acestea nu sunt confirmate în prezenta cauză penală și este doar o presupunere a ultimului.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, declarațiile martorului Tarlev G. sunt neveridice și date cu scop de a elibera inculpatul de răspundere penală, deoarece acestea de asemenea confirmă faptul vânzării mijlocului de transport fără a avea suport probatoriu.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a menționat că, prin declarațiile martorului Seleznirov G., se confirmă poziția acuzării precum că, inculpatul Nicolaev Ivan în mod intenționat a încercat pe parcursul întregii urmăriri penale să inducă în eroare organul de urmărire penală, care la rândul său putea să ajungă la o concluzie eronată în privința vinovăției inculpatului, ceea ce și a fost făcut de prima instanță la emiterea sentinței de achitare.

De asemenea, vinovăția inculpatului Nicolaev Ivan în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, se confirmă și prin următoarele probe: martorului Darii A., procesul-verbal de recunoaștere a lui Nicolaev Ivan după fotografie de către martorul Darii A., efectuat la 13.09.2011 (vol. 1 f.d. 236), și procesul-verbal de confruntare a lui Nicolaev Ivan cu acest martor, efectuat pe 19.09.2011 (vol. 2 f.d. 171-172).

Instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe precum că, în perioada de pe 21:30 până pe 22:30 inculpatul Nicolaev Ivan nicidecum nu putea să se afle la fața locului, după cum este indicat în rechizitoriu, este una nefondată, or, conform descifrării convorbirilor telefonice, prezentată de către învinuire (vol. 2, f.d. 22), de asemenea rezultă că, pe 22 august 2010 inculpatul se afla în satul Tvardița, de unde s-au făcut apeluri pe telefonul lui de la orele 12:00 și 20 minute până la orele 17:00 și 55 minute. Astfel, instanța de apel a considerat constatat și veridic faptul că, Nicolaev Ivan pe parcursul zilei cu membrii familiei sale se odihnea pe lac, amplasat în extravilanul s. Chiriet-Lunga, care este situat lângă s. Tvardița, și detalierea apelurilor telefonice de pe telefonul lui mobil doar confirmă faptul aflării lui Nicolaev Ivan în zona ariei de acoperire a rețelei telefonice, ce cuprinde radiusul ariei de acoperire a lacului, pe malul căruia și se afla Nicolaev Ivan în ziua cea împreună cu familia sa.

La examinarea conținutului descifrării convorbirilor telefonice de pe număr de telefon pe numele Nicolaev Vitalii, de care s-a folosit inculpatul Nicolaev Ivan în ziua ACR, instanța de apel a constatat că, într-adevăr pe 22.08.2010 la orele 21:00 și 51 minute a fost făcut apel de ieșire la numărul de telefon 069282143, care după cum s-a confirmat prin declarațiile lui Diacov E. aparține ei. Reieșind din declarațiile lui Diacova E., Nicolaev i-a sunat pentru ca ea să aducă apă, adică în acel moment el se afla în Basarabeasca.

Conform declarațiilor martorului Murji V., s-a confirmat faptul că din or. Basarabeasca până în s. Chiriet-Lunga, sunt 12 km, care pot fi parcurși în jumătate de oră. Ținând cont de faptul că, la ora 21:00 și 51 minute inculpatul Nicolaev Ivan se afla în or. Basarabeasca, atunci până în momentul accidentului, adică până la ora 22:00 și 30 minute, inculpatul Nicolaev Ivan putea cu totul să se întoarcă și pe drum

să-l întâlnească pe pătimitul Murji Nicolai, care după cum au explicat martorii Radova N. și Diuligher C., în timpul zilei, acesta era treaz, nu avea careva leziuni.

Astfel, instanța de apel a considerat că, a fost confirmat faptul, precum că Nicolaev Ivan fiind la volanul automobilului său de marca „XXX” l-a tamponat pe pietonul Murji Nicolai, când se întorcea din or. Basarabeasca în s. Chiriet-Lunga, or, apelul la serviciu 903 a fost făcut anume de pe telefonul lui la ora 22:00 și 37 minute (vol. 2 f.d. 22), respectiv în acest moment el deja se afla fără mașină în raion, unde se afla pătimitul Murji Nicolai cu traumele primite.

Aceste circumstanțe sunt confirmate de asemenea de succesorul părții vătămate Drumi E. și martorul Moscu I., care a explicat că, în acea seara era în automobilul XXX, la volanul căruia se afla Nicolaev Ivan, și în care de asemenea se aflau soția lui Nicolaev Ivan, fiul lui și fiica, că ei se deplasau cu viteza foarte mare și l-au tamponat pe cineva lângă pod.

Subsecvent, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Moscu I., date în ședința de judecată, precum și declarațiile date ulterior în cadrul urmăririi penale pe 24 septembrie 2010 și pe 09 martie 2011, or, argumentele acestuia precum că, înaintea primei lui interogări, s-a exercitat presiune din partea colaboratorilor de poliție, nu și-au găsit confirmare din cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală (f.d. 52 vol. 5).

De asemenea, coroborând cu declarațiile date de către martorul Moscu I. și cu declarațiile lui Darii A., rezultă că toate declarații ulterioare ale martorului Moscu I., precum și plângerile la etapa urmăririi penale în procuratură împotriva acțiunilor colaboratorilor de poliție au fost date de Moscu I. sub presiunea inculpatului și sunt neveridice.

Totodată, instanța de apel a menționat că, declarațiile martorului Moscu I. în privința faptului că, ei întâmplător l-au depistat pe pătimitul Murji Nicolai, nu corespund cu declarațiile lui inițiale și cu alte materiale ale cauzei, precum și cu declarațiile martorului Murji V., care i-a văzut împreună cu inculpatul în ziua tragediei.

Reieșind din cele indicate mai sus și declarațiilor martorilor audiați în ședința de judecată Darii A., Rusnac M., Ursachi V. și Selezniiov G., se confirmă faptul că, inculpatul încă la etapa urmăririi penale a întreprins măsuri, pentru ca persoanele vizate să dea mărturii false pentru a confirma versiunea lui.

Instanța de apel, a respins ca fiind neîntemeiate declarațiile martorului de Nicolaev Gheorghii, fratele inculpatului Nicolaev Ivan, or, după cum s-a constatat în cadrul urmăririi penale Nicolaev Gheorghii nu a avut deprinderi în conducerea automobilului, astfel ultimul și-a asumat inițial răspunderea pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, care nu a comis-o cu scop de a-l tăinui pe fratele său Nicolaev Ivan, care a fost în acel moment candidat la funcția de primar al s. Chiriet-Lunga.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel, martorul Nicolaev Gheorghii din nou și-a schimbat declarațiile și a indicat că, a scris autodenunțare, pentru a-l salva pe fiul, inculpatul Nicolaev Ivan, care avea intenții să meargă la studii în Turcia, când a aflat că, pe Igor vor să-l tragă la răspundere, totodată el a vrut să-l apere pe nepot, căci în caz contrar el putea să fie exmatriculat de la studii. Și inculpatul nu l-a rugat să scrie autodenunțare. (f.d. 216-221, vol. 5).

Luând în considerație declarațiile martorului Nicolaev Gheorghii, instanța de apel a apreciat critic declarațiile date de acest martor în instanța de judecată (f.d. 216-

221 vol. 5), deoarece ele contravin circumstanțelor constatate ale cauzei, și consideră necesar de a lua în considerație la emiterea hotărârii declarațiile acestuia, date în cadrul urmăririi penale (f.d. 60, 104, 106 vol. 1).

În afară de acest fapt, potrivit declarațiilor martorului Barduc V., de la care Nicolaev Ivan a procurat automobilul de marca „XXX”, inculpatul a venit la el cu mașina albă „Jîguli” și a întrebat „unde se poate de schimbat parbrizul la XXX, la care el a răspuns, că în Comrat”. Aceste circumstanțe, confirmate de martor în instanța de apel de asemenea, combat toate argumentele inculpatului și martorilor precum, că automobilul de marca „XXX” a fost vândut lor în ziua tragediei unor persoane necunoscute, deoarece nu e necesar atunci de a-și cheltui mijloace pentru o mașină „străină”, care totodată este obiectul comiterii infracțiunii. În virtutea celor expuse mai sus rezultă concluzia că, inculpatul Nicolaev Ivan fiind permanent la volanul acestui automobil și pe 22 august 2010, conducând mijlocul de transport, trecând podul la intrare în s. Chiriet-Lunga pe str. Gării l-a tamponat pe pătimitul Murji Nicolai și totodată i-a aplicat leziuni corporale susmenționate, care au constituit cauza decesului.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu raportul de expertiză trasologică nr. 174 din 28.12.2010, efectuată de expertul Biroului tehnico-criminalistic CRP Tomailî S., acesta a concluzionat că, „*Fragmente din masă plastică a indicatorului cotiturii automobilului de marca „XXX” cu numere 4 și 5, nr. 6, 7, 8, nr. 9 și 10, ridicate la cercetarea la fața locului accidentului de circulație rutieră pe 23.08.2010 în satul Chiriet-Lunga, raionul Ceadâr-Lunga pe str. Gării, anterior au constituit un tot întreg după linia generală de spargere. Fragmentele prezentate din masă plastică de culoare portocalie, galbenă, un fragment de culoare roșu-închis, ridicate pe 23 august 2010 în s. Chiriet-Lunga, raionul Ceadâr-Lunga pe str. Gării, pot fi particulele indicatorului cotiturii automobilului de marca „XXX”, după semne de marcaj, formă și după imagine - „pătrățele”, „linii paralele sub unghi”*”.

Pe fragmentul nr. 5 litera „L” înseamnă cuvântul „left” - „stâng”, prin urmare, fragmente din masă plastică, prezentate la expertiză, pot fi particulele indicatorului stâng al cotiturii automobilului de marca „XXX”. (vol. 1 f.d. 123-128)

Potrivit raportului de expertiză trasologică suplimentară nr. 016 din 16 martie 2011, s-a constatat că, la locul indicatorului stâng al cotiturii este prezent un fragment (fărâmitură) a corpului indicatorului stâng al cotiturii, confecționat din masă plastică de culoare portocalie, fixat la caroseria automobilului cu ajutorul șurubului „cu cap pătrat”.

Două fragmente (fărâmituri) din masă plastică de culoare portocalie, depistate și ridicate în timpul examinării pe 23 august 2010 pe str. Gării s. Chiriet-Lunga, raionul Ceadâr-Lunga, care anterior au constituit un tot întreg cu fragmentul (fărâmitură) din masa plastică de culoare portocalie a corpului indicatorului stâng al cotiturii automobilului „XXX” cu n/î XXX.

Patruzeci și cinci fragmente (fărâmituri) de sticlă organică de culoare portocalie, depistate și ridicate în timpul examinării pe 23.08.2010 str. Gării s. Chiriet-Lungă, raionul Ceadâr-Lunga, anterior au constituit particulele dispersorului de culoare portocalie a indicatorului stâng al cotiturii, posibil au constituit un tot întreg cu două fragmente (fărâmituri) din masă plastică de culoare portocalie, depistate și ridicate în timpul examinării pe 23.08.2010 pe str. Gării s. Chiriet-Lunga, raionul Ceadâr-Lunga,

și fragmentul (fărîmitură) din masa plastică de culoare portocalie a corpului indicatorului stîng al cotiturii automobilului „XXX” cu n/î XXX.

Fragmentul (fărîmitură) sticlei organice de culoare roșie, depistat și ridicat în timpul examinării pe 23.08.2010 pe str. Gării s. Chiriet-Lunga, raionul Ceadăr-Lunga, anterior nu a constituit un tot întreg cu nici un fragment (fărîmitură), prezentat pentru cercetare și nu este fragment al indicatorului stîng al cotiturii automobilului „XXX” cu n/î XXX (vol. 1 f.d. 153-161).

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apărării precum că, e imposibil de a face concluzia cu care anume porțiune a mașinii a fost tamponat Murji Nicolai, deoarece prin raport de expertiză trasologică și expertiză trasologică suplimentară s-a constatat că, aceasta a fost partea stîngă a automobilului „XXX” cu n/î XXX.

De asemenea, sunt neîntemeiate argumentele inculpatului și apărării precum că, fragmente de sticlă ridicate de la fața locului nu au fost împachetate, deoarece după cum rezultă din raportul expertului nr. 174 din 28.12.2010 (f.d. 123-128 vol. 1) corpurile delictive au fost ridicate și sigilate în conformitate cu legislația națională.

Totodată, aceste circumstanțe, în cadrul urmăririi penale și la luarea cunoștinței cu materialele prezentei cauze penale, nu au fost contestate nici de către inculpat, nici de către apărător, la fel ele se confirmă în mod obiectiv prin declarațiile martorului Pitrapov I.

Cu referire la faptul că, în cauză a fost reținută ilegal o altă mașină „Jîguli”, care aparține lui Nicolaev Ivan, instanța de apel a menționat că, aceste circumstanțe nu pot fi cercetate și analizate în acest proces, la fel lipsesc careva probe precum că, Nicolaev Ivan s-a adresat cu vreo plângere împotriva acțiunilor colaboratorilor de poliție în această privință.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, precum și de faptul că, motivul chemării ambulanței este indicat „*căderea de pe pod*”, instanța de apel a considerat că, instanța neîntemeiat a recunoscut ca probe inadmisibile ale acuzării atât proces-verbal de cercetare la fața locului, schema la el și foto-tabel în baza celor temeieri, cât și procesul-verbal care a fost întocmit și semnat de colaboratorul de poliție Cheosea L., acesta nefiind împuternicit pentru efectuarea unui asemenea tip de acțiune, documentele procesuale menționate au fost întocmite cu încălcări grave din Codul de procedură penală, adică au fost întocmite și semnate de către persoană neîmputernicită și semnată doar de o singură persoană.

Astfel, instanța de apel nu a susținut poziția instanței de fond menționată mai sus, deoarece conform argumentelor acuzării în această parte și anume la momentul întocmirii procesului-verbal de cercetare la fața nu era pornită o cauză penală, iar cercetarea la fața locului, care s-a efectuat pe 23.08.2010 a fost legată cu elucidarea circumstanțelor depistării lui Murji Nicolai conform informației parvenite de la spital.

Totodată, instanța de apel a conchis că, la momentul cercetării la fața locului colaboratorii de poliție, nu și-au dat seama că a avut loc un accident, deoarece inculpatul împreună cu Moscu I. au tăinuit acest fapt și doar întâmplător colaboratorii de poliție, care au depistat fragmente de la farurile automobilului „XXX” au ajuns la concluzia că victima a decedat în urma tamponării acestuia cu mijlocul de transport XXX.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță neîntemeiat a recunoscut procesul-verbal de cercetare la fața locului sus-menționat ca unul inadmisibil și neîntemeiat a recunoscut ca probă inadmisibilă proces-verbal de examinare și

verificare a stării tehnice a automobilului „XXX”, căci legislația de procedură penală, inclusiv art. 118 alin. (3) Cod de procedură penală, nu stipulează că, examinarea obiectelor și cercetarea la fața locului urmează a fi desfășurate în mod obligatoriu în prezența participanților ACR și faptul lipsei vreunui dintre participanții ACR poate duce la nulitatea acestei acțiuni.

De asemenea, în privința argumentelor apărării precum că, schema la procesul-verbal de cercetare la fața locului este neclară, instanța de apel a menționat că, în cazul dat apărarea a fost în drept să conteste actele, cu care nu a fost de acord și să solicite concretizare a momentelor interesate, însă aceasta nu a fost făcut și fiind de acord până la finalizarea examinării cauzei, au declarat de acest fapt abia la etapa susținerilor verbale în instanța de apel, și nu au contestat la timp conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului, precum și schema la el.

În privința afirmației lui Nicolaev Ivan că, semnătura în actul de reținere a automobilului „XXX”, întocmit pe 25.08.2010 nu aparține lui și el nu a participat la întocmirea acestuia, instanța de apel a concluzionat că, acest fapt nu a fost contestat de către inculpat sau de alți participanți la proces, ci doar la susțineri verbale în prima instanță inculpatul a declarat că nu este de acord cu actul de reținere a automobilului, deoarece nu a fost semnat de el, deși a fost în drept să-l conteste sau să înainteze demers în fața instanței de judecată privind numirea expertizei grafologice pentru confirmarea argumentelor sale, prin urmare inculpatul a indicat neîntemeiat aceste circumstanțe.

Astfel, instanța de apel a constatat că, probele administrate în respectiva cauză penală confirmă nu numai vinovăția inculpatului Nicolaev Ivan în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, dar și acțiunile lui îndreptate spre tănuirea obiectului infracțiunii și încercării de a induce instanța de judecată în eroare, din care motiv a înscenat vânzarea automobilului în ziua producerii accidentului rutier, la fel a atras persoane străine pentru a da mărturii false în vederea confirmării acestor circumstanțe întru apărarea sa.

Cu referire la aplicarea pedepsei penale aplicate inculpatului, instanța de apel a conchis că, potrivit sancțiunii normei penale prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, termenul maxim de închisoare este de până la 7 ani, în legătură cu ce această infracțiune face parte din categoria infracțiunilor grave.

De asemenea, a ținut cont de faptul că inculpatul este fără antecedente penale (f.d. 147, vol. 2), la domiciliul se caracterizează pozitiv (f.d. 130, vol. 2), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, (f.d. 148-149, vol. 2).

Astfel, ținând cont de gradul de pericol social al acțiunilor inculpatului, de datele lui personale, de prezența circumstanțelor atenuante și absența circumstanțelor agravante, de comportamentul lui în timpul și după săvârșirea infracțiunii, de caracterul, gravitatea și consecințele infracțiunii săvârșite, instanța a conchis că este posibil de a-i numi inculpatului pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip deschis și 4 ani cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De asemenea, instanța de apel analizând toate circumstanțele în respectiva cauză penală a conchis că este oportun de a aplica în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, și a dispune suspendarea executării pedepsei penale pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Reieșind din circumstanțele cauzei, vinovăția lui Nicolaev Ivan în comiterea faptelor incriminate în baza art. 266 Cod penal și-a găsit confirmare prin materialele

cauzei, însă a expirat termenul de prescripție a tragerii la răspundere penală comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 266 Cod penal.

Luând în considerație prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, precum și faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, a fost comisă de Nicolaev Ivan pe 22.08.2010, adică 2 ani din ziua săvârșirii acestei infracțiuni au expirat pe 22.08.2012 la fel că, Nicolaev Ivan, urmează a fi recunoscut ca vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal și eliberat de răspundere penală la învinuirea în săvârșirea acestei infracțiuni, în legătură cu expirarea termenului de prescriptive a tragerii la răspundere penală.

Referitor la acțiunea civilă, declarată de către succesorul părții vătămate Drumi Ecaterina, conform căreia a încasarea de la inculpat în beneficiul ei suma de 45 758 lei, ca compensare a prejudiciului material suportat de ea, precum și 100 000 lei ca compensare a prejudiciului moral, instanța de apel a considerat întemeiată și pasibilă admiterii.

Astfel, cu privire la prejudiciul material succesorul părții vătămate a adus suficiente probe care să certifice valoarea acestuia, iar cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a luat în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii, în urma cărui fapt a fost cauzat prejudiciu moral, circumstanțele în care el a fost cauzat, gravitatea suferințelor morale ale părții vătămate, precum și comportamentul inculpatului Nicolaev Ivan pe parcursul întregii cercetări judecătorești pe cauză.

Astfel, instanța de apel a considerat că, suma pe care o solicită partea vătămată cu titlu de reparare a prejudiciului moral este comparabilă cu suferințe morale ale succesorului părții vătămate Drumi E. și familiei ei, din care motiv a considerat de încasat de la inculpat în beneficiul reclamantului civil prejudiciu moral în mărime de 100 000 lei.

4.2. Prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 iunie 2018, s-a dispus înlăturarea erorii evidente admise în decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 08 iunie 2018 și s-a adăugat în dispozitivul deciziei, aliniatul șase despre soluționarea chestiunii privind corpuri delictive și anume:

- Automobilul de marca „XXX” cu n/î XXX, aflat la păstrare pe teritoriul IP Ceadâr-Lunga, de restituit posesorului temporar Nicolaev Ivan;
- Fragmente de sticlă organică de culoare portocalie și fragmentul corpului indicatorului stâng din masă plastică, păstrate în camera de păstrare a corpurilor delictive a Procuraturii UTA Gagauzia, de nimicit deoarece nu prezintă care-va valoare;
- Înregistrarea video a audierii martorului Darii A. din 29.03.2011, pe DVD-disc și înregistrarea audio a convorbirii telefonice la numărul 903 din 22.08.2010 pe CD-disc, aflate în materialele cauzei penale, să fie lăsate în dosarul penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă că, învinuirea este înaintată doar în baza presupunerilor; expertul criminalist a dobândit probe în afara acțiunilor de urmărire penală, schița accidentului rutier, procesul-verbal de cercetare la fața locului accidentului, foto-tabelul, a fost efectuat cu încălcări, ori nu este arătată vreo urmă de transport, nu este arătat locul accidentului presupus; a fost încălcat dreptul la apărare; învinuirea nu este clară, ori ordonanța de punere sub învinuire nu cuprinde faptele concrete comise de inculpat, modul de comitere și analiza probelor în coraport cu faptele incriminate.

5.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel și încheierea de corectare privind corpurile delictelor, inculpatul Nicolaev Ivan, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă că, decizia de condamnare este bazată pe presupuneri, ori martorii acuzării sunt rude cu partea vătămată, în ordonanța de învinuire și fapta constatată a deciziei instanței de apel este diferit indicat ora comiterii infracțiunii, potrivit interceptărilor telefonice, la ora și data săvârșirii infracțiunii inculpatul se afla la orașul Basarabeasca însă nu în satul Chiriet-Lunga, instanța de apel neîntemeiat a condamnat pe aceleași probe prin care prima instanță l-a achitat.

5.2. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel și încheierea de corectare privind corpurile delictelor, avocatul Bevza Dumitru în numele inculpatului Nicolaev Ivan, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, prin care inculpatul a fost condamnat, ori, instanța de apel, unilateral a apreciat probele în favoarea acuzării. De asemenea, recurentul invocă aceleași motive declarate de avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului Nicolaev Ivan și de ultimul.

5.3. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocații Ciofu Ion și Bevza Dumitru în numele inculpatului și de ultimul, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestor recursuri, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că titularii au invocat ca temeiuri pentru recurs art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând motivele indicate în textul recursurilor, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurenții contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Nicolaev Ivan.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din

prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care fac referință recurenții și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către recurenți, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal susține că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de

recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Nicolaev Ivan, a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurenți, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, iar din aceste considerente recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Referitor la invocarea inculpatului a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs va respinge acesta ca neîntemeiat, or în recursul declarat nu se menționează încadrarea juridică care ar trebui aplicată la faptele săvârșite de inculpat. Mai mult, acesta solicită achitarea sa. Pe cale de consecință, Colegiul penal reiterează că decizia instanței de apel corespunde prevederile legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

De asemenea, recurenții invocă dezacordul cu încheierea de corectare a instanței de apel din 28 iunie 2018, privind omiterea expunerii în partea dispozitivă a deciziei din 08 iunie 2018, asupra corpurilor delictive, instanța de recurs menționează că acest argument urmează a fi declarat neîntemeiat, or, potrivit prevederilor art. 249, 250 Cod de procedură penală, instanța de apel urma să înlăture omisiunile vădite.

Generalizând cele menționate anterior, Colegiul penal conchide, că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la condamnarea inculpatului Nicolaev Ivan, sunt corecte și corespund materialului probator, nefiind identificată prezența erorilor judiciare prevăzute la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință respingerea recursurilor declarate ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către avocații Ciofu Ion și Bevza Dumitru în numele inculpatului și de ultimul, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 08 iunie 2018 și încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 iunie 2018, în cauza penală, în privința lui *Nicolaev Ivan XXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **27 februarie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan